

[Pia Christmas-Møller]

op, at vi skal styrke den geografiske mobilitet og dermed sikre en optimal udnyttelse af de begrænsede midler, vi har til rådighed. Det mål har vi en større chance for at nå ved at udstikke nogle retningslinjer og en økonomisk ramme, som giver de regionale arbejdsmarkedsnævn kompetence til at sætte ind præcis dér, hvor man lokalt finder behovet størst og effekten størst mulig.

Vi kan også støtte det element, der åbner mulighed for, at AF kan videregive oplysninger om danske arbejdsgiveres jobordrer til arbejdsmarkedsmyndighederne i Norden og det øvrige EF. Vi mener, at det vil være fremmende for mobiliteten, også på et lidt større plan, nemlig det europæisk-nordiske plan.

Alt i alt synes vi, der er tale om et rigtig godt forslag, som understøtter vores bestræbelser for decentralisering og for at placere de regionale arbejdsmarkedsnævn centralt i den aktive arbejdsmarkedspolitik.

Lilli Gyldenkilde (SF):

I SF er vi fuldstændig enige med arbejdsministeren i, at der trænges til ændringer i reglerne om mobilitetsfremmende ydelser. Der bruges ca. 8 mio. kr. om året til det her, og også for os er det nogenlunde klart, at de penge fordeles højst forskelligt. Det er i højere grad folk med gode uddannelser, der kan bruge det system, mens det i langt mindre grad er specialarbejdere og ufaglærte arbejdere, fordi de ikke har råd til at kaste sig ud i dette. Selv om de kunne få mobilitetsfremmende ydelser, koster det jo alligevel at drage af sted for at prøve at finde arbejde et andet sted. Derfor synes vi, der er gode grunde til, at vi kigger på det her.

Vi har heller ikke spor imod, at arbejdsmarkedsnævnene i amterne får øgede beføjelser, blot vil vi gøre opmærksom på, at den gamle diskussion om arbejdsmarkedsnævnenes struktur i det hele taget måske og måske ikke i forbindelse med det her forslag skal tages op. I hvert fald må det ikke glemmes, at vi skal kigge på, hvordan arbejdsmarkedsnævnenes struktur er. Det bliver mere og mere påtrængende, at de mennesker, ikke mindst fra erhvervslivet, som sidder ude i kommunerne og er med til at fastlægge en erhvervspolitik for et område, tages med på råd, da det i høj grad er til gavn for erhvervslivet i de forskellige regioner, hvad der her laves – men selvfølgelig også for lønmodta-

gerne, det er klart. Jeg vil godt lige gøre opmærksom på, at vi stadig væk står til rådighed for diskussioner om, hvordan vi kommer videre på det punkt.

Så vidt jeg læser forslaget, bliver det nu muligt at give tilskud til virksomheder til informationsmøder, jobsøgning og annoncering. Men så vidt jeg forstår bemærkningerne til forslaget, er det også sådan, at de, der skal ud til disse møder, får glæde af det. Ellers er der noget, jeg har misforstået.

Der står i forslaget, at der kan ydes dækning til udgifter til jobsøgning til den enkelte, men sandelig også til den pågældendes ægtefælle. Det er en af de diskussioner, det er nødvendigt at tage, hvis man overhovedet skal tale om mobilitet på arbejdsmarkedet. I de fleste familier er det sådan, at der er to parter, der arbejder. Skal den ene flytte for overhovedet at få arbejde, skal den anden jo med, og det må naturnødvendigt være sådan, at begge får maksimale muligheder for at få sig et job et andet sted – hvis jobbene ellers er til stede. Det er nu en anden diskussion, den skal jeg ikke komme nærmere ind på her.

Vi skal tilsige støtte til, at AF skal kunne videregive oplysninger via edb om, hvad der er af jobtilbud i de nordiske lande. Det har vi talt om igennem mange år, og jeg husker Arbejdsmarkedsudvalgets besøg i 1983 – eller var det 1982? – i Sverige, hvor vi tog hjem fulde af håb om, at nu skulle det blive til en realitet. Nu kommer det altså seks år efter. Det er udmærket, men lidt langsomt.

Som ministeren kan høre, vil vi positivt gå ind i vurderingen af det her lovforslag. Der er selvfølgelig ting i det, vi vil bore meget i. Vi ønsker naturligvis heller ikke, at det bliver en omlægning af tilskuddene til de mennesker, der skal flytte og være mobile. Tilskuddene skal ikke tages fra dem med henblik på at gives til virksomhederne. Jeg tror ikke, og jeg håber ikke, at det er meningen, men jeg kan godt se nogen fornuft i, at det skal kunne gives på visse områder i hvert fald. Jeg er ikke enig i, at virksomhederne skal kunne få annoncepengene hjem ved at få tilskud fra arbejdsformidlingen. Men lad os se på det i udvalget.

Ministeren anbefaler lovforslaget til velvillig behandling. Jeg skal sige på vegne af SF, at vi vil gå meget velvilligt ind i en behandling af det og håber, at den indflydelse, vi så gerne vil have på det, kan blive en realitet. Det vil vise sig.